

- ustanawiając art. 3 ust. 1 rozporządzenia prezesa rady ministrów z dnia 3 września 1999 r., zatytułowanego „Akt dotyczący orientacji i koordynacji zmieniający i uzupełniający wcześniejszy akt dotyczący orientacji i koordynacji w zakresie wykonania art. 40 ust. 1 ustawy nr 146 z dnia 22 lutego 1994 r. dotyczącej przepisów regulujących ocenę oddziaływania na środowisko naturalne”, zmieniający lit. i) i l) załącznika A do rozporządzenia prezydenta z dnia 12 kwietnia 1996 r., zatytułowanego „Akt dotyczący orientacji i koordynacji w zakresie wykonania art. 40 ust. 1 ustawy nr 146 z dnia 22 lutego 1994 r. dotyczącej przepisów regulujących ocenę oddziaływania na środowisko naturalne”, dopuszczający, by przedsięwzięcia przeznaczone do odzyskiwania odpadów niebezpiecznych i innych niż niebezpieczne o wydajności ponad 100 ton dziennie, należące do zakresu załącznika I dyrektywy 85/337, zmienionej dyrektywą 97/11, zostały pominięte przy procedurze oceny skutków wywieranych na środowisko naturalne przewidzianej w art. 2 ust. 1 i art. 4 ust. 1 przywołanej dyrektywy, oraz
- ustanawiając art. 3 ust. 1 rozporządzenia prezesa rady ministrów z dnia 3 września 1999 r., który w celu ustalenia, czy przedsięwzięcie należące do zakresu zastosowania załącznika II do dyrektywy 85/337, zmienionej dyrektywą 97/11, winno zostać poddane ocenie skutków wywieranych na środowisko naturalne, wprowadza nieadekwatne kryterium mogące wyłączyć ze wspomnianej oceny przedsięwzięcia, które mają znaczące oddziaływanie na środowisko naturalne,

Republika Włosa uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą za mocy art. 2 ust. 1 i art. 4 ust. 1, 2 i 3 przywołanej dyrektywy.

2) Republika Włosa zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 31 z 5.2.2005.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 23 listopada 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden) — Staatssecretaris van Financiën przeciwko B. F. Joustra

(Sprawa C-5/05) (¹)

(Postanowienia podatkowe — Harmonizacja ustawodawstw — Dyrektywa 92/12/EWG — Podatek akcyzowy — Wino — Artykuły 7-10 — Określenie państwa członkowskiego, w którym podatek akcyzowy staje się wymagalny — Nabycie przez osobę prywatną dla jej własnego użytku i użytku innych osób prywatnych — Przewóz do innego państwa członkowskiego wykonywany przez przedsiębiorstwo transportowe — System stosowany w państwie członkowskim przeznaczenia)

(2006/C 331/10)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Staatssecretaris van Financiën

Strona pozwana: B. F. Joustra

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hoge Raad der Nederlanden — Wykładnia art. 7, 8 i 9 dyrektywy dyrektywy Rady 92/12/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. w sprawie ogólnych warunków dotyczących wyrobów objętych podatkiem akcyzowym, ich przechowywania, przepływu oraz kontrolowania (Dz.U. L 76, str. 1) — Wino zakupione bez celów zarobkowych w jednym z państw członkowskich przez obywatela drugiego państwa członkowskiego i transportowane przez przedsiębiorstwo z siedzibą w tym drugim państwie członkowskim — Akcyza zapłacona w pierwszym państwie członkowskim

Sentencja

Dyrektywę Rady 92/12/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. w sprawie ogólnych warunków dotyczących wyrobów objętych podatkiem akcyzowym, ich przechowywania, przepływu oraz kontrolowania, zmienioną dyrektywą Rady 92/108/EWG z dnia 14 grudnia 1992 r. należy interpretować w ten sposób, że jeśli, tak jak w sprawie przed sądem krajowym, osoba prywatna nie działająca w ramach działalności gospodarczej ani też w celu zarobkowym nabywa w jednym państwie członkowskim dla własnego użytku i dla użytku innych osób prywatnych wyroby podlegające akcyzie, które zostały dopuszczone do konsumpcji w tym państwie członkowskim, oraz zleca ich transport do drugiego państwa członkowskiego na własny rachunek przedsiębiorstwu transportowemu mającemu siedzibę w tym drugim państwie, zastosowanie znajduje art. 7 i 8 dyrektywy, co oznacza, że podatek akcyzowy jest również pobierany w tym państwie. W takim przypadku podatek akcyzowy pobrany w pierwszym państwie członkowskim na podstawie art. 7 ust. 6 tej dyrektywy podlega zwrotowi zgodnie z jej art. 22 ust. 3.

(¹) Dz.U. C 69 z 19.3.2005.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 30 listopada 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-32/05) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Środowisko naturalne — Dyrektywa 2000/60/WE — Brak podania do wiadomości przepisów, za pomocą których dokonano transpozycji — Obowiązek ustanowienia przepisów ramowych prawa krajowego — Brak — Niepełna transpozycja lub brak transpozycji art. 2, art. 7 ust. 2 i art. 14)

(2006/C 331/11)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: S. Pardo Quintillán i J. Hottiaux, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga (przedstawiciele: S. Schreiner, pełnomocnik, i P. Kinsch, adwokat)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak ustanowienia przepisów niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz.U. L 327, str. 1)

Sentencja

- 1) Nie podając do wiadomości Komisji Wspólnot Europejskich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych wdrażających dyrektywę 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającą ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej, z wyjątkiem przepisów dotyczących art. 3 tej dyrektywy Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy art. 24 tej dyrektywy.
- 2) Nie wydając w przewidzianym terminie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do art. 2, 7 ust. 2 i art. 14 dyrektywy 2000/60, Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy art. 24 tej dyrektywy.
- 3) W pozostałej części skarga zostaje oddalona.
- 4) Komisja i Wielkie Księstwo Luksemburga pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 80 z 2.4.2005.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 14 grudnia 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Darmstadt — Niemcy) — Mohamed Gattoussi przeciwko Stadt Rüsselsheim

(Sprawa C-97/05) (¹)

(Układ eurośródziemnomorski — Pracownik tunezyjski posiadający pozwolenie na pobyt i prowadzenie działalności zawodowej w państwie członkowskim — Zasada niedyskryminacji w zakresie warunków pracy, wynagrodzenia oraz zwolnienia z pracy — Skrócenie okresu ważności pozwolenia na pobyt)

(2006/C 331/12)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgericht Darmstadt

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Mohamed Gattoussi

Strona pozwana: Stadt Rüsselsheim

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Verwaltungsgericht Darmstadt — Wykładnia art. 64 Układu Euro-Śródziemnomorskiego ustanawiającego Stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej Państwami Członkowskimi z jednej strony a Republiką Tunezji z drugiej strony (Dz.U. 1998 L 97, str. 2) — Pracownik będący obywatelem Tunezji zatrudniony w państwie członkowskim — Równość traktowania w zakresie warunków pracy i wynagrodzenia — Ograniczenie czasu trwania prawa pobytu powodujące rozwiązanie stosunku pracy

Sentencja

Wykładni art. 64 ust. 1 układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego Stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi z jednej strony a Republiką Tunezyjską z drugiej strony, sporządzonego w Brukseli w dniu 17 lipca 1995 r. i zatwierdzonego w imieniu Wspólnoty Europejskiej oraz Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali decyzją Rady i Komisji 98/238/WE, EWWiS z dnia 26 stycznia 1998 r. należy dokonywać w ten sposób, że może on wywoływać skutki w zakresie prawa pobytu obywatela tunezyjskiego na terytorium państwa członkowskiego, jeżeli państwo to prawidłowo zezwoliło temu obywatelowi na prowadzenie działalności zawodowej przez okres przekraczający okres ważności pozwolenia na pobyt.

(¹) Dz.U. C 106 z 30.4.2005.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 7 grudnia 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-161/05) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Rozporządzenie (EWG) nr 2847/93 — System kontroli w sektorze rybołówstwa — Informacje dotyczące gatunków i ilości poławianych ryb — Brak powiadomienia)

(2006/C 331/13)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: C. Cattabriga, pełnomocnik)

Strona pozwana: Republika Włoska (przedstawiciele: I. M. Braguglia, pełnomocnik, G. Aiello i D. Del Gaizo, adwokaci)